

273

1657. Νοταριακή πράξη ανταλλαγής μη αρτιμελούς μοναχού με αρτιμελές ζώο. Κεφαλονιά.

Ντιάνα Άντωνάκου, «Η ανταλλαγή ανθρώπου με ζώο (νοταριακή πράξη) και μοναστήρια της Κεφαλονιάς επί βενετοκρατίας», *ΔΙΕΕΕ* 32 (1989), σ. 62-63.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕ ΖΩΟ

1657, 11 Νοεμβρίου

«... Εἰς τὴν μονὴν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τὸ Λιβὰδι παρὸν σωματικῶς οἱ παρόντες πανοσιώτατοι Καθηγουμενοι, ἀπὸ ἑνα μέρους ὁ πανοσιώτατος κὺρ Παρθένιος ὁ Λουβέρδος καθηγούμενος τῆς μονῆς τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων ἀνταμῶς μετὰ τὴν κυρὰ προηγούμενη κυρὰ Καλιτρόπη Πυλῆκενα. Καὶ ἐξετέρου μέρους ὁ πανοσιώτατος κὺρ Ἀκάκιος Καμινάρις ἀνταμῶς μετὰ τοὺς λοιποὺς πατέρες τῆς μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τὸ Λιβὰδι. Τὰ αὐτὰ μέρη ἦλθαν εἰς τὴν παροῦσαν συμφωνίαν, καὶ θεληματικῶς τρόπον ποιοῦν τὴν παροῦσαν ἀντιλαγὴν: ἴσως ἐξίσως καὶ δίδουν οἱ παροῦσες πατέρες τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ ἀνωθεν μοναστηρίου τῆς μονῆς τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων ἕναν καλόγερον ὅπερ ἔχουν ὀνομαζόμενον Καλίνικον Πεφαταῖον κούτσοχάϊον καὶ κουτσοπόδι ὡς καθὼς εὐρίσκετε, καὶ δια ἀντιλαγὴν τοῦ αὐτοῦ καλόγερον δίδουν οἱ ἀνωθεν καθηγούμενος καὶ πατέρες τοῦ ἀνωθεν μοναστηρίου μίαν φορὰν ἐγγαστρομένην τρίχας κόκκινης καθὼς εὐρίσκετε μετὰ μετὰ 4 πόδια τὰ ὅποια τὰ ἐτελοῦσθαι ἀναμεταξύ τωσ ἰσως ἐξίσως ἔχοντας ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας το τι περιλάβανη ὁ καθε εἰς τὴν ἐξουσίαν του να ποιῆ ὡς θέλει καὶ βούλετε, ἀπλοιστάροντας εἰς ἕτερον νὰ διαφεντάρη εἰς τὴν αὐτὴν ἀντιλαγὴν ...».

274

1657. Νοταριακές πράξεις δωρεών. Σαντορίνη.

Δ. Κασαπίδης, «Συμβολή στην ιστορία τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἰησουϊτῶν στὴ Σαντορίνη», *Σύγχρονα Βήματα* 95 (1995), σ. 168-169.

275

1658-1784. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Άνδρος.

Δ. Πολέμης, «Μία ἐπιγραφή τοῦ ἔτους 1679 καὶ ἡ οἰκογένεια Δελλαγραμμάτικα», *Πέταλον* 6 (1995), σ. 33-54 αρ. 1-15, σ. 56 αρ. 18, σ. 58 αρ. 20, σ. 66-68 αρ. 23-24.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΔΩΡΕΑΣ («ΜΠΕΝΕΦΙΚΙΟ») ΣΕ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΥ. ΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΟΡΟΙ ΙΣΟΒΙΑΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥ ΔΩΡΗΤΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΣΣΕΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

1761, 27 Ιουνίου

«... Ὁ σιὸρ Ντεμένικος Ντελλαγραμμάτικας τοῦ ρίτου τοῦ λατίνου τῆς Ἄνδρου, ἐρχόμενος εἰς τὴν ἄνωθεν καντζιλλαρία καὶ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς κάτωθεν ἄξιους μάρτυρες φενερώνει καὶ λέγει, πὼς μὲ τὸ νὰ ἐκράτιε καὶ νὰ κρατῆ εἰς ζωοτροφὴ καὶ διὰ προμήθεια τῆς φτώχειας του κάποια ὑποστατικά ἀφιερωμένα εἰς μπενεφίκια διὰ νὰ λειτουργᾶται ἡ ἐκκλησία ἢ φράντζιτζη τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τῶν Πιτζῶν, καμωμένα μέρος ἀπὸ τὸν ποτὲ ἀφέντη Φραγκεσκάκη Ντελλαγραμμάτικα τὸν παππού του 1685, μέρος ἀπὸ τὸν ποτὲ ἀφέντη Φραγκεσκάκη τὸν ἀδελφόν του 1718 καὶ μέρος 1710 ἀπὸ λόγου του μὲ τ' ἄλλα του ἀδέλφια ὅπου ἐτότες ἦτον νόμου ἡλικίας καὶ ἐτοῦτο διὰ νὰ ἀκολουθήσουσι καὶ νὰ πληρώσουσι τὴν γνώμην τοῦ πατρός τους ποτὲ μισερ Νικολοῦ Ντελλαγραμμάτικα, τὰ ὅποια ἐβεβαιώθηκαν καὶ ἀπὸ τὰ ἕτερα ἀδέλφια γενόμενα καὶ ἐκεῖνα νόμου ἡλικία εἰς τὴν ἐκλογὴν ὅπου ὅλα τὰ ἀδέλφια ἔκαμαν τοῦ καπελλάνου τῆς λεγόμενης ἐκκλησίας 1724, καθὼς ὅλα φαίνονται εἰς τὴν λεγόμενη καντζιλλαρίαν τοῦ Βικαριάτου καὶ ἐτοῦτα ὅλα διὰ τέλος νὰ λειτουργᾶται ἡ ἄνωθεν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Τὴν σήμερον ὁ λεγόμενος σιὸρ Ντομένικος θεωρώντας, πὼς μὲ τὸ νὰ κρατῆ τὰ λεγόμενα μπενεφίκια εἶναι καὶ ἐδὲς αἰτία νὰ μὴ λειτουργᾶται ἡ λεγόμενη ἐκκλησία καὶ νὰ εἶναι στειρομένη οἱ γονιοὶ του ἀπὸ τὰ ψυχικά τους, καὶ διὰ νὰ ἐβγάλη κάθε βλάψιμο τῆς ψυχῆς του καὶ διὰ νὰ μὴ χρεωστῆ νὰ δώσῃ σφικτὸ λογαριασμὸ εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ εἰς διόρθωσιν τῆς ἀνπειθήσεώς του κάμνει ὡς ἀκλουθᾶ. Καὶ ἐν πρώτοις διὰ νὰ ἐβγάλη κάθε λογιῆ ἀδικία ἀπὸ τὸ μέσος, βεβαιώνει πάλι διὰ μπενεφίκιο τῆς ἐκκλησίας ἐκεῖνο τὸ μέρος τῶν πραγμάτων ὅπου αὐτὸς καὶ τὰ ἀδέλφια του ὡς ἄνωθεν ἔκαμαν διὰ μπενεφίκιο τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἅ ἐκεῖς διὰ νὰ ἐβγῆ ἀπὸ κάθε λογιῆ ἀμαρτία παρατεῖ ὅσαν καὶ ἂ κρατῆ καὶ ὅπου τὰ κρατεῖ καὶ ὡς καθὼς τὰ κρατεῖ εἰς τὰ χέρια τοῦ αἰνδεσιμώτατου σιὸρ βικαρίου τῆς Ἄνδρου κτὼν Σαβέριου Μπαβεστρέλη καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ νὰ τὰ κρατοῦσι ἐπιτροπικῶς ὡσαν πράγματα ἐκκλησιαστικά ὥστε γῆ νὰ βάλουσι καπελλάνο στὴν Ἁγίαν Βαρβάραν γῆ ὁ μακαριώτατος πάπας εἰς ζήτηξιν τῆς Ἁγίας Σύναξης τῆς Προπαγάντας νὰ οἰκοδομήσῃ ἀπάνω εἰς αὐτὰ καὶ τοὺς δώνει εἰς ὅσον κρέμεται ἀπὸ λόγου του ὅλην τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀλλάζουσι κολλήγους καὶ νὰ τὰ κυβερνοῦσι ὡς καθὼς θέλουσι καὶ νὰ μὴν ἐμπορῆ πλέον ὁ λεγόμενος σιὸρ Ντομένικος γῆ οἱ κληρονόμοι του νὰ τὰ πάρουσι ὀπίσω, μόνον νὰ στέκουσι εἰς τὰ χέρια τοῦ λεγόμενου βικαρίου καὶ αὐτὸς νὰ κάνη τὸ χρέος ὡς ἄνωθεν. Καὶ αὐτὸ διατὶ βέβαια γνωρίζει, πὼς δὲν μποροῦσι οἱ λαϊκοὶ νὰ κρατοῦσι πράγματα ἐκκλησιαστικά καὶ τόσον περισσότερον ὅταν ἔχουσι χρέος λειτουργιῶν καθὼς εἶναι τὰ μπενεφίκια ὅλα τῆς φαμελίας Ντελλαγραμμάτικα. Καὶ ὁ λεγόμενος βικάριος θεωρώντας τὴν μεγάλην φτώχεια, ἀνάντζη καὶ μετάνοια τοῦ ἄνωθεν σιὸρ Ντομήνικου ὀμπλιγᾶρεται νὰ τοῦ δώνη διὰ ζωοτροφὴ του τὸν κάθε χρόνον ἑφ' ὄρου ζωῆς του καταρχενώντας ἀπὸ τὸν Ἰούνιον 1762 μιγάδι καυχιά 15, κρασί παλιάκες 30 καὶ ἓνα ριάλι τὸ μῆνα νὰ τὰ κάνη ὡς βούλεται καὶ θέλει. Ἔτσι ὀμπλιγᾶρεται νὰ λέγη μία λειτουργία τὴν ἐβδομάδα διὰ τὸ χρέος τῶν λεγόμενων πραγμάτων καὶ νὰ γράφῃ εἰς τὴν Ἁγίαν Σύναξιν διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ χρέους τῶν λειτουργιῶν ὅπου διὰ τόσους χρόνους δὲν ἔκαμεν καὶ μετὰ τὸ θάνατόν του νὰ τοῦ κάνη τὴν θανὴν του κατὰ τὸ στάσιμόν του. Ταῦτα τάζουσι καὶ οἱ δύο νὰ κρατοῦσι βέβαια καὶ σταθερὰ καὶ διὰ βεβαίωση ἐποίησαν τὸ παρὸς ἀπογράφοντας ἰδιοχειρῶς μὲ ἄξιους μάρτυρες ...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

